

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

čeština

تشیکی

إِقَامَةُ الْبَرَاهِينِ عَلَى حُكْمِ مَنْ اسْتَعَاثَ بِغَيْرِ اللَّهِ

Předložení důkazů o právním posouzení toho, kdo žádá o pomoc někoho jiného než Alláha

Autor Ctihodný šejch
'Abdul-'Azíz Ibn 'Abdulláh Ibn Báz

إِقَامَةُ الْبَرَاهِينِ عَلَى
حُكْمِ مَنْ اسْتَعَاثَ بِغَيْرِ اللَّهِ

**Předložení důkazů o právním
posouzení toho, kdo žádá o pomoc
někoho jiného než Alláha**

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

Autor Ctihodný šejch
‘Abdul-‘Azíz Ibn ‘Abdulláh Ibn Báz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Druhý dopis:

o pravidlu hledání pomoci u Proroka ﷺ

Chvála Bohu a požehnání a mír Poslu Božímu, jeho rodu, druhům a těm, kteří se řídí jeho správným vedením.

Kuvajtské noviny Al-Mudžtam'a publikovaly ve svém 15. čísle, vydaném 19.4.1390 AH, verše pod názvem „K připomenutí narozenin Vznešeného Proroka" a tyto verše zahrnovaly hledání pomoci a vítězství u Proroka ﷺ k podpoře a uvědomění obce, aby se zbavila rozdělování a štěpení, do kterého upadla, s podpisem té, která se sama pojmenovala Ámina. A toto je text z veršů, o kterých je zmínka:

Posle Boží, pomoz světu... který rozněcuje válku a modlí se v jejím žáru.

Posle Boží, pomoc obci... která se nachází v temnotě pochybností už velice dlouhou dobu.

Posle Boží, pomoc obci... která se nachází v bludištích smutku, jejíž vize byly ztraceny.

Až řekla:

Urychli vítězství jako jsi ho urychlil... v den Badru, když jsi volal k Bohu

a pak se změnilo ponížení v úžasné vítězství... věru, že Bůh má vojáky, které nevidíš.

(A takto tato spisovatelka směřuje svoje volání a

prosbu o pomoc k Poslu ﷺ a žádá ho, aby podpořil obec tím, že urychlí vítězství, přičemž zapomíná – nebo neví, že vítězství je pouze v rukou jediného Boha a ne v rukou Proroka ﷺ ani žádného jiného stvoření, jak pravil Všemohoucí Bůh ve Své jasné Knize:

{...وَمَا تَنْصُرُوا إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ}

{... A není vítězné pomoci leč od Boha mocného, moudrého} [Rod 'Imránův: 126]. A Všemohoucí pravil:

{إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ

بَعْدِهِ...}

{Bude-li vám pomáhat Bůh, nikdo nemůže být nad vámi vítězem! Opustí-li vás však, kde je ten, kdo by vám mohl potom pomoci?} [Rod 'Imránův: 160]

A takovýto čin, jako je prosba a hledání pomoci, je dáváním určitého druhu uctívání někomu jinému než Bohu Všemohoucímu. A je známé z textů i ze shody učenců, že toto není povolené a že Všemohoucí Bůh stvořil všechna stvoření proto, aby Ho uctívala, a vyslal posly a seslal knihy, aby vysvětlil toto uctívání a vyzýval k němu, jak pravil sám Všemohoucí:

{وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ}

{A džiny a lidi jsem jedině proto stvořil, aby Mne uctívali.} [Běžící: 56] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَلَقَدْ بَعَّعْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

{A vyslali jsme již k národu každému posla, aby hlásal: „Boha uctívejte a Tághútovi se vyhýbejte!“} [Včely: 36] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾﴾

{A nevyslali jsme před tebou žádného posla, abychom mu nebyli vnukli: „Není božstva kromě Mne; uctívejte Mne tedy!“} [Proroci: 25] A Všemohoucí pravil:

﴿الر كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾﴾

{Alif lám rá! Toto je Písmo, jehož verše byly potvrzeny a potom srozumitelnými učiněny od Moudrého, Vševědoucího, (1)}

abyste neuctívali kromě Boha nikoho jiného a já věru jsem od Něho pro vás varovatelem i hlasatelem zvěsti radostné. (2)} [Húd: 1,2]

A v těchto jasných verších Bůh objasnil, že nestvořil lidi a džiny kvůli ničemu jinému než tomu, aby uctívali Jeho Jediného, který nemá žádného společníka. A objasnil, že vyslal posly (mír s nimi) s rozkazem o tomto uctívání a zákazem jeho opaku. A oznámil, že učinil verše Své Knihy jasnými a vysvětlil je tak, aby nebyl uctíván nikdo jiný než On Všemohoucí.

A je známo, že uctíváním se myslí vyjadřování

jedinosti Boží a poslušnost vůči Němu posloucháním Jeho příkazů a vyhýbáním se Jeho zákazům. Tak to nařídil Bůh v mnoha verších. Například ve Svých slovech:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

{A přitom jim bylo pouze poručeno, aby uctívali Boha, zasvěcující mu upřímně svou víru jako hanífové...} [Jasný důkaz: 5] A ve Svých slovech:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

{Pán tvůj rozhodl, abyste nikoho kromě Něho neuctívali...} [Noční cesta: 23] A ve Svých slovech:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝﴾

{Věru jsme ti seslali Písmo v pravdě, uctívej tedy Boha a zasvěcuj Mu svou víru upřímnou! (2)}

{Což Bohu víra upřímná nepatří? Ti, kdož si berou jako ochránce jiné než Jeho, hovoří: „My je uctíváme jen proto, aby nás co nejvíce k Bohu přiblížili.“ Bůh věru pak mezi nimi rozsoudí to, o čem ve sporu byli. A Bůh zajisté nepovede správně ty, kdož lháři jsou a nevěřící zarputilí. (3)}

[Skupiny: 2-3]

A je mnoho dalších veršů stejného významu a všechny dokazují povinnost uctívání pouze Boha

jediného a zanechání uctívání kohokoliv jiného, ať už proroků nebo někoho jiného.

A není pochyb o tom, že prosby jsou nejdůležitějším a všezahrnujícím druhem uctívání, a tak je povinné je vykonávat pouze pro jediného Boha, jak pravil Všemohoucí:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾^(١٤)

{Modlete se (proste) tedy k Bohu, jen Jemu zasvěcující víru upřímnou, i když se to nevěřícím nelíbí.} [Odpouštějící: 14] A Všemohoucí pravil:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾^(١٥)

{A modlitebny patří Bohu; nevzývejte v nich tedy spolu s Bohem nikoho!} [Džinové: 18] A toto obracení se v prosbách pouze na Boha jediného se týká všeho stvoření, proroků i ostatních. A Jeho slova:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ

الظَّالِمِينَ﴾^(١٦)

{a nevzývej místo Boha to, co ani užitek, ani škodu způsobit nemůže! Jestliže tak učiníš, budeš

patřit mezi nespravedlivé.} [Jonáš: 106], jsou slova určená Prorokovi ﷺ a je známo, že Všemohoucí Bůh ho ochránil před přidružováním, a proto je tím míněno varování pro jiné. A pak Všemohoucí řekl:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ

الظَّالِمِينَ﴾

{a nevzývej místo Boha to, co ani užitek, ani škodu způsobit nemůže! Jestliže tak učiníš, budeš patřit mezi nespravedlivé.} [Jonáš: 106], jsou slova určena Prorokovi ﷺ a je známo, že Všemohoucí Bůh ho ochránil před přidružováním, a proto je tím míněno varování pro jiné. A pak Všemohoucí zvětšil Svůj zákaz a varování a řekl:

﴿...إِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ﴾

{...Jestliže tak učiníš, budeš patřit mezi nespravedlivé} A když se řekne obecně nespravedlnost, myslí se tím velké přidružování, jak pravil Všemohoucí:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

{...A nevěřící jsou věru nespravedliví!}

[Kráva: 254] A Všemohoucí pravil:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

{...vždyť přidružování je věru křivda nesmírná.} [Luqmán: 13] A pokud by Prorok (mír a požehnání s ním) patřil mezi nespravedlivé, v případě, že by prosil někoho jiného než Boha, jak je to potom u někoho jiného?

A tak je z těchto a dalších veršů jasné, že prosby ke komukoliv jinému než Bohu - jako k mrtvým,

stromům, sochám atd., jsou považovány za přidružování k Bohu a v rozporu s uctíváním jediného Boha, které je záměrem stvoření lidí a džinů, vyslání poslů, seslání knih, a v rozporu s významem vyznání: „Není boha kromě Boha," které odmítá uctívání kohokoliv jiného než Boha a potvrzuje ho pouze jedinému Bohu, jak pravil Všemohoucí Bůh:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ
الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾

{A je to proto, že Bůh je pravda a že to, co je místo Něho vzýváno, je nicotné a Bůh věru je vznešený, veliký.} [Pout': 62]

A toto je základem a podstatou tohoto náboženství a žádné druhy uctívání nejsou platné, dokud není platný tento základ, jak pravil Všemohoucí:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَلَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

{A bylo již vnuknuto tobě i těm, kdož před tebou byli: „Věru, budeš-li přidružovat, marné budou skutky tvé a budeš jistě mezi těmi, kdož ztrátu utrpí.} [Skupiny: 65] A Všemohoucí pravil:

﴿...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

{Však kdyby byli přidružovali, marné by bylo to,

co konali} [Dobytek: 88]

A z výše uvedeného je jasné, že islámské náboženství a vyznání, že není boha kromě Boha, má dva obrovské základy:

První: aby byl uctíván pouze jediný Bůh, který nemá žádného společníka, a ten kdo, dělá prosby (dua) k mrtvým, prorokům a jiným nebo k sochám, stromům, kamenům nebo něčemu jinému stvořenému nebo je žádá o pomoc nebo se k nim přibližuje pomocí obětí a slibů nebo se k nim modlí, padá na tvář nebo si je bere za pány kromě Boha a staví je na roveň Bohu, rozporuje význam vyznání, že není boha kromě Boha.

Druhý: aby byl Bůh uctíván pouze v souladu se zákonem Svého posla a proroka ﷺ, a ten, kdo si vymyslí něco nového v náboženství, co mu Bůh nepovolil, nenaplnil význam vyznání, že Muhammad je posel Boží, a jeho skutky mu k ničemu nebudou a nebudou přijaty. Pravidl Všemohoucí Bůh:

﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾

{A My posoudíme skutky, které konali, a učiníme z nich prach rozptýlený.} [Spásné zjevení: 23] A skutky ve výše zmíněném verši se myslí skutky toho, kdo zemřel jako přidružený k Bohu.

A patří mezi ně také novoty, které Bůh nepovolil; ty budou v soudný den rozptýleným prachem,

protože nebyly v souladu s očištěným zákonem, jak řekl Prorok ﷺ:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

„Kdo v této naší věci vymyslí, co v ní není, bude to odmítnuto.“ Na jeho správnosti je shoda.

Shrnutí předešlého: tato spisovatelka se obrátila s prosbou o pomoc k Prorokovi ﷺ a odvrátila se od Pána všech světů, v Jehož rukou je vítězství, prospěch i škoda, což není v rukou nikoho jiného.

A není pochyb o tom, že toto je velká nespravedlnost a křivda, a Bůh nařídil prosit pouze Jeho a slíbil tomu, kdo ho prosí, že mu jeho prosby vyplní, a slíbil tomu, kdo se nad to povyšuje, že vstoupí do pekla, jak pravil Všemohoucí:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ (٦٠)

{I pravil Pán váš: „Vzývejte Mne a Já vás vyslyším! Ti, kdo se pyšně povyšují nad uctívání, ti věru vejdou do pekla, kde budou ponížení.“} [Odpoustějící: 60] Tzn. Budou poníženi. A tento ctěný verš dokazuje, že prosby (dua) jsou uctíváním a že ten, kdo se nad ně povyšuje, skončí v pekle. A pokud je toto konec toho, kdo se povyšuje nad prošení Boha, jaký bude konec toho, kdo prosí někoho jiného a odvrátil se od Boha, když Bůh je blízky a vlastní každou věc a je každé věci mocen,

jak pravil Všemohoucí:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ (٢١)

{Když se tě zeptají služebníci Moji na Mne, věz, že jsem blízko a že odpovím na prosbu prosícího, když mne poprosí. Necht' však na výzvu Mou odpoví a necht' ve Mne věří - snad půjdou cestou správnou!} [Kráva: 186] A Posel Boží ﷺ řekl ve správném hadíthu, že prosby (dua) jsou uctívání, a řekl svému bratranci 'Abdulláhovi Ibn 'Abbásovi (ať je s ním Bůh spokojen):

«أَحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، أَحْفَظِ اللَّهَ تَحِذُهُ تَجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ».

„Pamatuj na Boha (tj. dodržuj jeho nařízení) a Bůh tě ochrání, pamatuj na Boha a nalezněš ho před sebou. Pokud chceš někoho žádat, žádej pouze Boha, a pokud potřebuješ pomoc, hledej pomoc jen u Boha." Zaznamenal ho At-Tirmidhí a další.

A Prorok ﷺ řekl:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدَاءً دَخَلَ النَّارَ».

„Ten, kdo zemřel a stavěl někoho jiného na roveň Bohu, vstoupí do ohně.“ Zaznamenal ho Al-Buchárí. A v Sahíh Al-Buchárí a Sahíh Muslim je hadíth, že Prorok ﷺ byl tázán: Jaký hřích je největší? A on řekl:

«أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلَقَكَ».

„Abys dával Bohu rovné, když On je ten, který tě stvořil.“ Rovný je podobný, stejný, a tak každý, kdo prosí někoho jiného než Boha, nebo ho žádá o pomoc, dává mu sliby (nadzr), obětuje mu nebo ho uctívá jakýmkoliv jiným způsobem, ho tedy staví na roveň Bohu, ať už je to prorok, walí, anděl, džin, socha nebo jakékoliv jiné stvoření.

A zde by někdo mohl říct: Jaké je pravidlo, pokud by se ptal živého, přítomného člověka na něco, co je v jeho moci, a žádal ho o to, co se týče materiálních věcí, které jsou v jeho moci? Odpověď: toto nepatří mezi přidružování, ale do běžných povolených věcí mezi muslimy, jak pravil Všemohoucí v příběhu Mojžíše:

{...فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...}

{... A ten, jenž patřil k jeho straně, požádal Mojžíše o pomoc proti nepříteli svému. ...} [Příběh: 15] A stejně jako pravil Všemohoucí také v příběhu Mojžíše:

{فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ...}

{I odešel z města pln strachu a ve střehu...} [Příběh: 31] A stejně jako člověk žádá o pomoc své druhy ve válce a v jiných věcech, které se člověku přihodí a kdy se lidé vzájemně potřebují.

A Bůh nařídil Svému Prorokovi ﷺ, aby oznámil

své obci, že nikdo nemůže nikomu jinému prospět ani uškodit. A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢٠﴾

{Rci: „Já modlím se pouze k Pánu svému a nikoho nepřidružuji k Němu.“ (20)}

Rci: „Nevládnu mocí způsobit vám škodu, či abyste správně byli vedeni. (21)}. [Džinové: 20, 21] A Všemohoucí pravil:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سْتَكْبَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿٢١﴾

{Rci: „Nemohu si sám ani prospět, ani uškodit, leda bude-li Bůh chtít. Kdybych znal nepoznatelné, mohl bych věru rozmnožit dobro své a nedotklo by se mne zlo žádné; já však jsem pouze varovatelem a zvěstovatelem pro lid, jenž věří.“}

[Rozpoznání: 188]

A veršů stejného významu je mnoho.

A je známo, že Prorok ﷺ neprosil nikoho jiného než Boha, jak o něm bylo zaznamenáno, že v den bitvy Badr prosil o pomoc Boha a žádal ho o vítězství nad nepřáteli a přeháněl v tom a říkal: „Pane! Splň mi, co jsi mi slíbil,” až nejpravdomluvnější Abú Bakr (ať je s ním Bůh spokojen) řekl: „To ti stačí Posle Boží, věru, že Bůh ti splní to, co ti slíbil.” A Bůh o jeho slovech seslal

tato slova:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِآلِفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ

مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾﴾

{A hle, obrátili jste se o pomoc k Pánu Svému a On vyslyšel vás řka: „Podpořím vás věru tisícem andělů, jdoucích jeden za druhým!“} [Kořist: 9] A Bůh v těchto verších zmínil jejich žádost o pomoc a oznámil, že jim ji vyplnil, a posílil je anděly, aby je uklidnil, a oznámil radostnou zvěst o vítězství. A Bůh vysvětlil, že vítězství není díky andělům, ale že vítězství je jen od Něj. Pravil Všemohoucí:

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ...﴾

{A není vítězné pomoci leč od Boha...} [Rod ‘Imránův: 126] A Všemohoucí pravil:

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣٦﴾﴾

{Bůh vám již vskutku pomohl u Badru, když jste byli ještě nepatrní. Bojte se Boha, snad Mu budete vděční.} [Rod ‘Imránův: 123] A v tomto verši Všemohoucí vysvětlil, že jen On je ten, kdo jim dal vítězství u Badru, a z toho je jasné, že to, co jim dal, jako zbraně, sílu, anděly, to vše je příčinou vítězství, radostnou zprávou a uklidněním, ale vítězství není z toho, ale vítězství je pouze od samotného Boha. Jak si tedy může tato spisovatelka nebo někdo jiný dovolit obrátit se s žádostí o pomoc a vítězství k Prorokovi ﷺ a odvrátit se od Pána všech světů,

vládce všeho, který je každé věci mocen?

Není pochyb o tom, že toto patří k nejodpornější nevědomosti, dokonce mezi největší přidružování. A je povinné, aby se tato spisovatelka kála Bohu správným pokáním. A správné pokání zahrnuje mnoho věcí: První: lítost nad tím, co učinila. Druhá: zanechání toho, co učinila. Třetí: pevné rozhodnutí už se k tomu nevrátit, jako úcta a upřímnost k Bohu, poslušnost k tomu, co nařídil, a vyvarování se toho, co zakázal. To je správné pokání. A je zde další čtvrtá věc v případě, že se špatnost týká ostatních stvoření, a to je, za čtvrté: vrátit člověku to, na co má právo, nebo aby mu tento ukřivděný člověk odpustil.

Bůh nařídil svým služebníkům pokání a slíbil jim, že ho přijme, jak pravil Všemohoucí:

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

{A konejte všichni pokání před Bohem, ó věřící, snad budete blažení!} [Světlo: 31] A pravil o křesťanech:

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^(٧٤)

{Proč se tedy kajícně neobráť k Bohu a neprosí jej za odpuštění, když Bůh zajisté je odpouštějící a slitovný?} [Prostřený stůl: 74] A Všemohoucí pravil:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا

بِالْحَقِّ وَلَا يَزُنُونِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾

{a kdož nevzývají spolu s Bohem žádná božstva jiná a nezabíjejí duši žádnou, jejíž zabití Bůh

zakázal - leda podle práva, a nesmilní. A kdo toto činí, ten hříchu se dopouští, (68)

za nějž mu trest zdvojnásoben bude v den zmrtvýchvstání a zůstane v něm věčně ponížený(69)

kromě těch, kdož pokání činili, uvěřili a zbožné skutky konali. A takovým Bůh špatné skutky

jejich za dobré vymění, vždyť Bůh odpouštějící je a slitovný. (70)} [Spásné zjevení: 68-70] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ (٦٩)

{On je ten, jenž od služebníků Svých pokání přijímá a špatné skutky jim odpouští a dobře ví, co konáte.} [Porada: 25]

A bylo správně zaznamenáno, že Posel Boží ﷺ řekl:

«الْإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

„Islám boří vše (hříchy), co bylo před ním, a pokání maže vše, co bylo před ním.“

A tak jsem sepsal tato stručná slova kvůli

velkému nebezpečí přidružování, které je největším hříchem, a kvůli obavám před oklamáním tím, co napsala tato spisovatelka, a z povinnosti radit kvůli Bohu Jeho služebníkům. A prosím Všemohoucího Boha, aby tímto prospěl a napravil nás i všechny muslimy a aby nás obdařil porozuměním náboženství a utvrdil nás v něm a ochránil nás a všechny muslimy před zlem nás samých a našich špatných skutků. A věru, že on je toho pánem a mocen.

A ať Bůh žehná, dá mír a požehná Svému služebníkovi a poslu, našemu proroku Muhammadovi, jeho rodu a jeho druhům.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Třetí dopis:

O pravidlu hledání pomoci a dávání slibu džinům a satanům¹

Od ‘Abdul‘Azíze Ibn ‘Abdulláha Ibn Báze pro každého muslima, který to uvidí, ať Bůh mně i jim dá přidržování se víry a upevnění v ní, amen!

Mír s vámi a Jeho milosrdenství a požehnání

Někteří bratři se mě zeptali na to, co dělají někteří nevědomí lidé, jako jsou prosby k někomu jinému než k Bohu a prosba o pomoc v důležitých záležitostech, jako jsou prosby (dua) k džinům, hledání pomoci, dávání slibů a obětování pro ně. A patří sem také slova některých: Vás sedm (tj. sedm nadřízených džinů), vezměte si ho, zlomte jeho kosti, pijte jeho krev, zohavte ho, vás sedm, udělejte s ním to a to. Nebo slova některých: „Vezměte si ho, džinové poledne, džinové odpoledne.“ A toto se hojně vyskytuje na jihu. A co patří k této věci: prosby k mrtvým prorokům a zbožným lidem a jiným a prosby k andělům a žádání jich o pomoc. A toto vše a další podobné věci dělají lidé, kteří se hlásí k islámu, protože o něm neví a napodobují ty,

¹ Slib, arabsky nadzr, je náboženský slib, kdy například člověk slíbí Bohu půst, když Bůh uzdraví někoho nemocného nebo když mu dá uspět ve zkouškách atd.

kteří byli před nimi, a možná to někteří neberou vážně a dokazují to slovy: Je to něco, co se říká, nemyslíme to vážně a nevěříme tomu.

A ptali se mne také na pravidlo ohledně manželství s takovým člověkem, který je známý tím, že tyto věci dělá, na usmrcení zvěře takovým člověkem(zda je halál), na pohřební modlitbu za něj a na modlení se za něj. A na věření šarlatánům a věštcům, jako jsou ti, kteří tvrdí, že poznají nemoc a její příčinu jen tím, že se podívají na nějakou věc, která byla na těle nemocného, jako je turban, kalhoty, šátek a podobně.

Odpověď: Chvála jedinému Bohu a požehnání a mír s Prorokem, po němž již žádný nepřijde, s jeho rodem a druhy a tím, kdo následuje jejich vedení až do soudného dne.

Věru, že Bůh stvořil lidi a džiny, aby Ho uctívali a neuctívali nikoho jiného a aby se v prosbách, žádostech o pomoc, obětování, slibech a všech ostatních druzích uctívání obraceli pouze k Němu. A vyslal s tímto posly a nařídil jim to a seslal Božské knihy, a nejvelkolepější z nich je Korán, aby toto objasnili a vyzývali k tomu a varovali lidi před přidružováním a uctíváním kohokoliv jiného. To je jedním ze základů a podstaty náboženství a je to význam vyznání, že není boha kromě Boha. A skutečnost, že není nikdo jiný, kdo si zasluhuje uctívání, než Bůh, je v rozporu s božstvím a

uctíváním kohokoliv jiného než Boha a potvrzuje uctívání jediného Boha a nikoho jiného z ostatních stvoření. A pro toto je mnoho důkazů z Boží knihy a Sunny Jeho Posla ﷺ. Jedním z nich jsou slova Boží:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

{A džiny a lidi jsem jediné proto stvořil, aby Mne uctívali.} [Běžící: 56] A slova Všemohoucího:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِلَيَّ...﴾

{Pán tvůj rozhodl, abyste nikoho kromě Něho neuctívali...} [Noční cesta: 23] a slova Všemohoucího:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُفَّاءَ...﴾

{A přitom jim bylo pouze poručeno, aby uctívali Boha, zasvěcující mu upřímně svou víru jako hanífové...} [Jasný důkaz: 5] a slova Všemohoucího:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي

سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

{I pravil Pán váš: „Vzývejte Mne a Já vás vyslyším! Ti, kdo se pyšně povyšují nad uctívání, ti věru vejdou do pekla, kde budou poníženi.“} [Odpoustějící: 60] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...﴾

{Když se tě zeptají služebníci Moji na Mne, věz, že jsem blízko a že odpovím na prosbu prosícího...}

[Kráva: 186]

A Všemohoucí vysvětlil v těchto verších, že stvořil lidi a džiny proto, aby Ho uctívali, a že rozhodl a nařídil Svým služebníkům v jasném Koránu a jazykem Proroka (mír a požehnání s ním), aby nebyl uctíván nikdo jiný kromě jejich Pána.

A Všemohoucí objasnil, že prosby (dua) jsou považovány za velkolepé uctívání, a kdo se nad ně povyšuje, vstoupí do ohně. A nařídil Svým služebníkům, aby uctívali jen Jeho Jediného a oznámil, že je blízký a odpovídá na jejich prosby, a tak je pro všechny služebníky povinné, aby prosili pouze Boha, protože to je forma uctívání, kvůli kterému byli stvořeni. A Všemohoucí pravil:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢٣﴾﴾

{Rci: „Věru modlitba má, obřady mé, život můj i smrt má náleží Bohu, Pánu lidstva veškerého, (162) jenž společníka nemá žádného. A toto mi bylo nařízeno a já první jsem z těch, kdož do vůle Jeho se odevzdali.“ (163)} [Dobytek: 162, 163]

A tak Bůh nařídil Svému Proroku ﷺ, aby oznámil lidem, že jeho modlitba, obřady - což je obětování, jeho život i smrt patří Bohu, Pánu všech světů, který nemá žádného společníka. A na základě tohoto ten, kdo obětuje někomu jinému než Bohu, přidružil k Bohu stejně, jako by se modlil k někomu jinému,

protože Bůh spojil modlitbu s obětováním a oznámil, že patří jedinému Bohu, který nemá žádného společníka. A tak ten, kdo obětuje někomu jinému než Bohu, například džinům, andělům, mrtvým atd., aby se k nim tím přiblížil, je jako ten, kdo se modlí k někomu jinému než Bohu. A Prorok (požehnání a mír s ním) řekl ve správném hadíthu:

«لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ».

„Bůh proklel toho, kdo obětoval někomu jinému než Bohu.“ A Imám Ahmad zaznamenal s dobrým řetězcem, že Táriq Ibn Šiháb (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Prorok ﷺ řekl:

«مَرَّ رَجُلَانِ عَلَى قَوْمٍ لَهُمْ صَنْمٌ لَا يَجُوزُهُ أَحَدٌ حَتَّى يُقَرَّبَ لَهُ شَيْئًا، فَقَالُوا لِأَحَدِهِمَا: قَرِّبْ. قَالَ: لَيْسَ عِنْدِي شَيْءٌ أَقَرِّبُهُ، قَالُوا: قَرِّبْ وَلَوْ ذَبَابًا، فَقَرَّبَ ذُبَابًا، فَخَلُّوا سَبِيلَهُ، فَدَخَلَ النَّارَ، وَقَالُوا لِلْآخَرِ: قَرِّبْ. قَالَ: مَا كُنْتُ لِأَقَرِّبَ لِأَحَدٍ شَيْئًا دُونَ اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ، فَضَرَبُوا عُنُقَهُ، فَدَخَلَ الْجَنَّةَ».

„Dva muži procházeli kolem kmene, který měl modlu, okolo které nikdo nepřejde, aniž by jí něco obětoval, a jednomu z nich řekli: „Obětuj.“ A on řekl: „Nemám nic, co bych obětoval.“ Řekli: „Obětuj, i kdyby to měla být moucha,“ tak obětoval mouchu a oni ho nechali projít a on pak vstoupil do ohně. A tomu druhému řekli: „Obětuj.“ A on řekl: „Nebudu obětovat nikomu jinému než Všemohoucímu Bohu,“ a tak ho zabili a on vstoupil do ráje.”

A když je ten, kdo obětuje soše atd. mouchu atd.,

považován za toho, kdo přidružuje a zaslouží si jít do ohně, jak je to u toho, kdo prosí džiny, anděly, zbožné a žádá je o pomoc, dává jim slib, obětuje jim zvířata a přeje si tímto způsobem ochránit svůj majetek nebo uzdravit svého nemocného nebo uchránit dobytek a úrodu, jak je to u toho, kdo toto dělá, protože se džinů bojí atd.? Není pochyb o tom, že kdo toto a podobné věci dělá, má větší právo být tím, kdo přidružuje, a více si zasluhuje jít do ohně než tento muž, který obětoval mouchu modle.

A také o tomto mluví Boží slova:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝﴾

{Věru jsme ti seslali Písmo v pravdě, uctívej tedy Boha a zasvěcuj Mu svou víru upřímnou! (2)}

Což Bohu víra upřímná nepatří? Ti, kdož si berou jako ochránce jiné než Jeho, hovoří: „My je

uctíváme jen proto, aby nás co nejvíce k Bohu přiblížili.“ Bůh věru pak mezi nimi rozsoudí to, o čem ve sporu byli. A Bůh zajisté nepovede správně ty, kdož lháři jsou a nevěřící zarputilí. (3)}

[Skupiny: 1-3] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ

{Oni uctívají místo Boha něco, co jim nemůže ani škodit, ani prospívat; a říkají: „Toto jsou přímluvci naši u Boha!“ Rci: „Chcete poučovat Boha o něčem, co by neznal na nebesích a na zemi? Sláva Mu, oč vznešenější je On než to, co k Němu přidružujete.}

[Jonáš: 18]

A Všemohoucí Bůh v těchto verších oznámil, že polyteisté si vzali jako ochránce ostatní stvoření místo Něj a uctívali je společně s Ním, báli se jich, přáli si od nich, obětovali jim, dávali jim sliby, prosili je atd. A mysleli si, že tito jejich ochránci je přiblíží k Bohu a přimluví se u Něj za ně, a pak Bůh řekl, že to je lež, a objasnil tyto jejich špatnosti a prohlásil je za lháře, nevěřící a polyteisty a očistil Sám Sebe od jejich přidružování a pravil:

{...سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ}

{... Sláva Jemu, jenž vznešenější je než vše, co k Němu přidružují!} [Včely: 1] A z tohoto je zřejmé, že kdo prosí anděla, proroka, džina, strom nebo kámen a žádá ho o pomoc společně s Bohem, přibližuje se k němu pomocí slibu a obětováním, aby se za něj přimluvil u Boha nebo aby uzdravil jeho nemocného, ochránil majetek nebo něco v budoucnu a další podobné věci, ten spadl do tohoto velkého přidružování a těžkého utrpení, o kterém Bůh pravil:

(إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾)

{Bůh věru neodpustí, je-li k Němu něco přidružováno, ale odpustí, komu chce, věci jiné než toto. A kdokoli přidružuje k Bohu, ten dopouští se hříchu těžkého.} [Ženy: 48] A Všemohoucí Bůh pravil:

(...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ)

{Kdo bude přidružovat k Bohu, tomu Bůh zakáže vstup do ráje a bude mu příbytkem oheň pekelný; a nespravedliví nebudou mít pomocníky.}

[Prostřený stůl: 72]

Přímluva bude v soudný den pouze pro ty, kteří dodržují tawhíd a jsou upřímní ve víře, ne pro ty, kteří přidružují, jak to řekl Prorok ﷺ, když mu bylo řečeno: Posle Boží, kdo z lidí je nejšťastnější ze tvé přímluvy? A on řekl:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

„Ten, kdo řekl: „Není boha kromě Boha“ upřímně ze svého srdce.“ A Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكْ بِاللَّهِ شَيْئًا».

„Každému prorokovi je splněna jedna prosba a každý prorok svoji prosbu uspíšíl, zatímco já si ji schoval, a moje prosba je přímluva za mou obec v soudný den a dostane ji, dá-li Bůh, každý z mé obce, kdo zemřel, aniž by k Bohu cokoliv přidružoval.“

A dřívější polyteisté věřili, že Bůh je jejich Pánem, stvořitelem, tím kdo jim uštědřuje obživu, ale obraceli se na proroky, zbožné, anděly, stromy, kameny a podobně a doufali v jejich přímluvu u Boha a že je k Němu přiblíží, jak bylo uvedeno ve verších. Bůh je za to ale neomluvil; naopak je odsoudil ve Své velkolepé knize a nazval je nevěřícími a polyteisty a prohlásil je za lháře v jejich domněnce, že tato jejich božstva se budou za ně přimlouvat a přibližovat je k Bohu. A ani Posel Boží ﷺ je za toto přidružování neomluvil, dokud nezačali uctívat pouze jediného Boha, a to na základě Božích slov:

{وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ...}

{A bojujte proti nim, dokud nebude konec svádění od víry a dokud nebude všechno náboženství patřit Bohu...} [Kráva: 193] A Posel Boží ﷺ řekl:

«أَمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ».

„Bylo mi nařízeno, abych bojoval proti lidem, dokud nedosvědčí, že není boha kromě Boha a že Muhammad je posel Boží, nebudou dodržovat modlitbu a dávat povinnou almužnu, a když to budou dělat, budou přede mnou ochráněni oni i jejich majetky kromě práva islámu a jejich zúčtování je na Bohu.“ A význam jeho slov:

«حَتَّى يَشْهَدُوا أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

„dokud nedosvědčí, že není boha kromě Boha“
Tj.: dokud nebudou upřímně uctívat pouze jediného Boha a nikoho jiného.

A polyteisté se báli džinů a dávali se k nim pod ochranu, a tak o tom Bůh seslal Svá slova:

{وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا}

{Mužové někteří pak z lidí u mužů z džinů útočiště vyhledali, ti však jen pošetilost jejich

Rozmnožili.} [Džinové: 6] Komentátoři říkají ve výkladu o tomto verši: Význam Božích slov:

{...فَزَادُوهُمْ رَهَقًا}

{... ti však jen pošetilost jejich rozmnožili}
Pošetilost, tj.: panika a strach, protože džinové se povyšují a stávají se pyšnými, když vidí, že se k nim lidé utíkají, a tak je začnou více strašit, aby je lidé více uctívali a více se na ně obraceli.

A Bůh řekl muslimům, aby se utíkali pod Jeho ochranu a k Jeho dokonalým slovům, a seslal o tom

tato Svá slova:

﴿وَأَمَّا يَنْزِعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

{A kdykoliv tě bude znepokojoval návod satanův, hledej útočiště u Boha, vždyť On slyšící je i vševědoucí.} [Rozpoznání: 200]. A slova Všemohoucího:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

{Rci: „Utíkám se v ochranu Pána záře jitřní}, A bylo správně zaznamenáno, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«مَنْ نَزَلَ مَنَزِلًا فَقَالَ: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الثَّامَاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)؛ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنَزِلِهِ ذَلِكَ».

„Pokud někdo někam přijede a řekne: „A'údhu bikalimáti lláhi at-támmáti min šarri má chalaq" (Hledám ochranu v dokonalých Božích slovech před vším zlem, které stvořil), nic mu neublíží, dokud z toho místa neodjede.”

A z výše uvedených veršů a hadíthů ví ten, kdo hledá spásu a přeje si ochránit svou víru a být v bezpečí před přidružováním malým i velkým, že připoutat se k mrtvým, andělům, džinům nebo nějakému jinému stvoření a prosit ho o něco, nebo se utíkat k němu pod ochranu atd. patří k činům polyteistů z doby nevědomosti (džáhilíja) a k nejodpornějšímu přidružování k Bohu, které je povinné zanechat, varovat před ním, doporučovat

jeho opuštění a odsuzovat toho, kdo ho dělá.

A pokud je někdo z lidí známý tím, že tyto činy spadající k přidružování dělá, není povolené se s ním ženit, jíst maso ze zvířete, které zabije, modlit se za něj a modlit se za ním, dokud se z toho veřejně nekaje k Bohu a neprosí a neuctívá pouze Boha jediného. A prosby (dua) jsou uctíváním a jsou jeho mozkiem, jak řekl Prorok ﷺ:

«الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ».

„Prosby (dua) jsou uctíváním.“ A v jiné verzi bylo zaznamenáno, že Prorok ﷺ řekl:

«الدُّعَاءُ مُخُّ الْعِبَادَةِ».

„Prosby (dua) jsou mozkiem uctívání.“ A co se týče manželství s těmi, co přidružují, Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ وَلَأَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣١﴾﴾

{Nevstupujte ve sňatek s modloslužebnicemi, pokud neuvěří; a věřící otrokyně je věru lepší než modloslužebnice, i když se vám tato více líbí. Neprovdávejte dcery své za modloslužebníky, pokud tito neuvěří; a věřící otrok je věru lepší než modloslužebník, i když se vám tento více líbí.

Takoví lidé vás zvou do ohně pekelného, zatímco Bůh vás zve do ráje a k odpuštění, s dovolením Svým, a objasňuje znamení Svá lidem, aby si to připomenuli.} [Kráva: 221] A Všemohoucí Bůh zakázal muslimům manželství s těmi, které přidružují, uctívají modly, džiny, anděly nebo něco jiného, a to dokud neuvěří tím, že budou uctívat jediného Boha a uvěří ve všechno, s čím přišel Prorok ﷺ, a budou následovat jeho cestu. A zakázal oženit ty, kteří přidružují, s muslimkami, dokud neuvěří tím, že budou uctívat jediného Boha a uvěří ve všechno, s čím přišel Prorok ﷺ a jeho následovníci.

A Všemohoucí Bůh oznámil, že věřící otrokyně je lepší než svobodná modloslužebnice, i kdyby se líbila tomu, kdo se na ni dívá a poslouchá ji, svojí krásou a hezkými slovy. A že věřící otrok je lepší než svobodný modloslužebník, i kdyby se líbil tomu, kdo ho poslouchá a dívá se na něj, svojí krásou, spisovnou mluvou a statečností atd. A pak objasnil důvody toho, že je lepší, ve Svých slovech:

{...أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ...}

{...Takoví lidé vás zvou do ohně pekelného...} [Kráva: 221]. A myslí se tím modloslužebníci a modloslužebnice, protože patří k těm, kteří zvou do ohně svými slovy, činy, chováním a morálkou, zatímco věřící muži a ženy zvou do ráje svými

mravy, činy a chováním, a jak by si tito a tito mohli být rovni?

A co se týče modlitby za ty, kteří přidružují, Bůh pravil o pokrytcích:

﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَمَا تَأْوُوا لَهُمْ فَاسْقُونِ﴾ (٢٤)

{A nikdy se již nemodli nad žádným z nich, když zemře, a nikdy se nezastav u jeho hrobu! Vždyť oni nevěřili v Boha ani posla Jeho a zemřeli jako hanebníci.} [Pokání: 84] Bůh v tomto vznešeném verši objasnil, že se nemá modlit nad pokrytcem a nevěřícím kvůli jejich nevěře v Boha a Jeho Posla a stejně tak se nemá za nimi modlit a nemohou být pro muslimy imámem kvůli svojí nevěře, nedůvěryhodnosti a zjevnému nepřátelství mezi nimi a muslimy a protože nepatří mezi ty, kteří se modlí a uctívají Boha, protože skutky toho, kdo nevěří v Boha nebo k Němu přidružuje, jsou neplatné. A prosíme Boha, aby nás od tohoto zachránil. A co se týče jedení toho, co podríznu ti, kdo přidružují, Všemohoucí Bůh pravil o zákazu zdechlin a zvířat, které zabijí ti, kteří přidružují:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ
إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ (١٧)

{Nepojídejte z toho, nad čím nebylo proneseno jméno Boží, neboť to věru je hanebnost! Satani

vskutku budou našeptávat stoupencům svým, aby se s vámi hádali, však uposlechnete-li je, věru budete modloslužebníky.} [Dobytek: 121] A Všemohoucí Bůh zakázal muslimům jíst mršiny a to, co zabil ten, kdo přidružuje, protože to je nečisté a toto zvíře je považováno za mršinu, i kdyby nad ním bylo vysloveno jméno Boží, protože jeho vyslovení jména Božího je neplatné a nemá žádný vliv, protože vyslovení Božího jména je uctíváním a přidružování zneplatňuje uctívání, dokud se ten, kdo přidružuje, nekaje k Bohu. A Bůh povolil jídlo lidu Knihy ve Svých slovech:

{...وَوَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ...}

{... jídla těch, jimž dostalo se Písma, jsou vám též dovolena a pokrmy vaše jsou zase dovoleny jim...} [Prostřený stůl: 5], protože patří k abrahámovským náboženstvím a domnívají se, že jsou následovníky Mojžíše a Ježíše, i když v tom nemají pravdu a Bůh jejich náboženství zrušil a zneplatnil posláním Muhammada ﷺ ke všem lidem. Ale Bůh nám povolil jídlo lidu Knihy a jejich ženy kvůli hluboké moudrosti a podstatě, která byla vysvětlena učenci, na rozdíl od polyteistů, kteří uctívají modly a mrtvé, včetně proroků, svatých a dalších, protože jejich náboženství nemá žádný základ, naopak je neplatné od svého základu, a tak je jimi zabité zvíře považováno za mršinu a není dovoleno ho jíst.

A co se týče slov jednoho člověka k jinému: (Posedl tě džin), (Džin si tě vzal), (Satan s tebou odletěl) a další podobné, to patří mezi nadávky a ty nejsou mezi muslimy povolené stejně jako všechny ostatní nadávky a urážky, ale nepatří to k přidružování, leda by si ten, kdo to říká, myslel, že džinové mají nad lidmi moc bez dovolení Božího a Jeho vůle. A ten, kdo si to o džinech nebo jiném stvoření myslí, je kvůli tomuto přesvědčení nevěřícím, protože Všemohoucí Bůh je vládcem nad každou věcí a každé věci je mocen, jen On může prospět nebo uškodit a nic se neděje bez Jeho svolení a Jeho určení, jak pravil Všemohoucí, když nařizoval Svému Prorokovi ﷺ, aby oznámil lidem o tomto velkolepém základu:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾﴾

{Rci: „Nemohu si sám ani prospět, ani uškodit, leda bude-li Bůh chtít. Kdybych znal nepoznatelné, mohl bych věru rozmnožit dobro své a nedotklo by se mne zlo žádné; já však jsem pouze varovatelem a zvěstovatelem pro lid, jenž věří.“} [Rozpoznání: 188] A pokud vůdce všeho stvoření a ten nejlepší z nich, Prorok Muhammad (ať mu Bůh žehná a dá mír), si nemůže sám prospět ani uškodit, leda z dovolení Božího, jak by mohl kdokoliv jiný? A je mnoho dalších veršů stejného významu.

A co se týče ptaní se věštců, šarlatánů a hvězdopравců a jim podobných, kteří se zabývají nepoznatelným, to je zavrženíhodné a není to povolené a věřit jim je ještě horší a závažnější. Naopak to patří do nevíry, protože Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ؛ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا».

„Modlitba toho, kdo přijde za věstcem a na něco se ho zeptá, nebude po čtyřicet nocí přijata.“ Zaznamenal to Muslim ve své správné sbírce. A v jeho správné sbírce je také vyprávění Mu'áwíji Ibn Al-Hakama As-Sulamího (ať je s ním Bůh spokojen):

«أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ إِثْنَيْنِ الْكُفَّانِ وَسُؤَالِهِمْ».

„Že Prorok ﷺ zakázal chodit k věstcům a ptát se jich.“

Bylo zaznamenáno učenici sunny, že Prorok ﷺ řekl:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

„Kdo půjde za věstcem a uvěří tomu, co říká, odmítnul to, co bylo sesláno Muhammadovi ﷺ.“ A je mnoho hadíthů stejného významu. A tak je pro muslimy povinné vyvarovat se ptaní věstců a ostatních šarlatánů, kteří se zabývají nepoznatelnými věcmi a klamou muslimy, ať už se nazývají lékaři nebo ne, na základě výše uvedeného zákazu Proroka ﷺ, který se toho týká a varuje před

tím. A patří sem to, co tvrdí někteří lidé, kteří se nazývají lékaři, že znají nepoznatelné, že když si přičichnou k turbanu nemocného nebo k šátku nemocné atd., tak pak řeknou, že tento nemocný udělal to nebo ono, což patří pod nepoznatelné věci, pro které není žádný důkaz v turbanu nemocného atd. A snaží se jen oklamat obyčejné lidi, aby říkali, že znají lékařství, druhy a příčiny nemocí atd. A někdy mohou dát nějaký lék, a člověk se ve stejnou dobu uzdraví z Boží moci a oni se pak domnívají, že to bylo kvůli tomuto léku. Anebo je tato nemoc způsobena džiny, kteří pomáhají tomuto léčiteli a říkají mu některé věci z nepoznatelného, které ví, a on se o ně opírá a snaží se uspokojit tyto džiny a satany tím, co chtějí z uctívání, a pak nechají tohoto nemocného být a přestanou mu škodit. A to je věc známá o džinech a těch, kteří je využívají.

Také je pro muslimy povinné varovat před tímto a nabádat se k jeho zanechání a spolehnout se ve všech věcech pouze na Boha. A nevádí používat islámskou ruqju, povolené léky nebo se nechat léčit lékaři, kteří vyšetřují nemocného a poznají jeho nemoc logickými, rozumovými a fyzickými prostředky. A je správně zaznamenáno, že Prorok ﷺ řekl:

«مَا أُنْزِلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أُنْزِلَ لَهُ شِفَاءٌ، عَلِمَهُ مَنْ عَلِمَهُ، وَجَهَلَهُ مَنْ جَهَلَهُ».

„Bůh neseslal žádnou nemoc aniž by na ni seslal

lék; zná ho ten, kdo ho zná, a nezná ho ten, kdo ho nezná." A Prorok ﷺ řekl:

«لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ بَرَأَ بِإِذْنِ اللَّهِ».

„Na každou nemoc je lék a pokud lék zasáhne nemoc, dojde z dovolení Božího k uzdravení." A Prorok ﷺ řekl:

«عِبَادَ اللَّهِ، تَدَاوُوا وَلَا تَدَاوُوا بِحَرَامٍ».

„Služebníci Boží, léčte se, ale neléčte se zakázaným." A je mnoho dalších hadíthů stejného významu.

A prosíme Vznešeného Boha, aby napravil všechny muslimy, uzdravil jejich srdce a těla od každé špatnosti a shromáždil je na správné cestě a ochránil je i nás od pokušení, kterým by mohli zbloudit, a od poslouchání satana a jeho přísluhovačů. Věru, že Bůh je každé věci mocen a není síly ani moci leč u Boha Vznešeného a Převelikého.

A ať Bůh žehná, dá mír a požehná Svému služebníkovu a poslu, našemu proroku Muhammadovi, jeho rodu a jeho druhům.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Čtvrtý dopis:

O pravidlu uctívání pomocí určitých proseb (awrád), které jsou vymyšlené jako novoty (bid'a) a obsahují přidružování

Od 'Abdul'azíze Ibn 'Abdulláha Ibn Báze k váženému a ctěnému bratru (.....), ať ho Bůh vede ke všemu dobru, amen.

Boží mír s vámi a Jeho milosrdenství a požehnání.

Dostal se ke mně Váš ctěný dopis, ať Vás Bůh uvede na správnou cestu, a informace, které obsahuje o tom, že se ve Vaší zemi nacházejí lidé, kteří se drží určitých proseb (awrád), o kterých Bůh neseslal žádné zplnomocnění. Některé jsou vymyšlené novoty a některé obsahují přidružování a připisují je knížeti věřících 'Alímu Ibn Abí Tálibovi (ať je s ním Bůh spokojen) a dalším jiným. A tyto prosby čtou při různých shromážděních nebo v mešitách po modlitbě maghrib a domnívají se, že se tím přibližují k Bohu. Jako jejich slova: Právem Božím, muži Boha, pomozte nám pomocí Boží, buďte našimi pomocníky v Bohu. A jejich slova: Ó Aqtáb a Asjád, odpovězte, vlastníci Al-Amdád mezi námi, a přimlouvejte se u Boha. Zde stojí váš služebník a u vašich dveří čeká a bojí se svých

nedostatků. Pomoz nám, Posle Boží, a nemám nikoho jiného než vás, ke komu bych šel, a od vás bude žádost splněna a vy jste lid Boží, skrze Hamzu, vůdce mučedníků, a kdo z vás má madad, pomoz nám, Posle Boží.¹ A jejich slova: Bože, požehnej tomu, koho jsi učinil příčinou rozpolcení Tvých tajemství moci (džabarút) a rozptýlení Tvých milosrdných světél, aby se stal představitelem Božské přítomnosti a nástupcem Tvých osobních tajemství.

A vaše přání vysvětlit co je novota (bid'a) a co je přidružování a zda je platná modlitba za imámem, který používá tyto prosby?

Odpověď: Chvála Bohu jedinému a požehnání a mír s Prorokem, po němž již žádný nepřijde, s jeho rodem a druhy a tím, kdo následuje jeho vedení až do soudného dne.

Věz - a ať ti Bůh pomáhá - že Všemohoucí Bůh stvořil všechno stvoření a vyslal posly (mír a požehnání s nimi) jediné proto, aby byl uctíván On jediný bez společníka a nikdo jiný než On, jak pravil Všemohoucí:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

{A džiny a lidi jsem jediné proto stvořil, aby Mne uctívali.} [Běžící: 56]

¹ Aqtáb, Asjád, vlastníci Al-Amdád: jsou míněni mistři a učitelé a svatí u súfistů.

A uctívání - jak bylo vysvětleno dříve - je poslušnost Bohu a poslušnost Jeho poslu Muhammadovi činy, které nařídil Bůh a Jeho posel, a vyvarováním se toho, co Bůh a Jeho posel zakázali, s vírou v Boha a Jeho Posla a konáním pouze pro Něj s dokonalým podřízením se pouze Jemu jedinému a nikomu jinému, jak pravil Všemohoucí:

{وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِلَٰهَهُ...}

{Pán tvůj rozhodl, abyste nikoho kromě Něho neuctívali...} [Noční cesta: 23] Tzn. nařídil, aby byl uctíván jako Jediný. A Všemohoucí Bůh pravil:

{الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣﴾ إِلَٰهَكَ نَعْبُدُ
وَإِلَٰهَكَ نَسْتَعِينُ ﴿٤﴾}

{Chvála Bohu, Pánu lidstva veškerého (2)

Milosrdnému, Slitovnému (3)

vládci dne soudného! (4)

Tebe uctíváme a Tebe o pomoc žádáme. (5)
[Otevíratelka: 2-5] A Všemohoucí Bůh v těchto verších vysvětlil, že pouze On si zasluhuje být uctíván jako Jediný a jen Jeho Jediného lze žádat o pomoc. A Všemohoucí pravil:

{إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ
الْخَالِصُ...}

{Věru jsme ti seslali Písmo v pravdě, uctívej tedy Boha a zasvěcuj Mu svou víru upřímnou! (2)

Což Bohu víra upřímná nepatří?} [Skupiny: 2-3]
A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

{Modlete se tedy k Bohu, jen Jemu zasvěcujete víru upřímnou, i když se to nevěřícím nelíbí.}
[Odpouštějící: 14] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾

{A modlitebny patří Bohu; nevzývejte v nich tedy spolu s Bohem nikoho!} [Džinové: 18] A je mnoho dalších veršů stejného významu a všechny dokazují povinnost uctívat pouze jediného Boha.

A je známé, že prosby (dua) se všemi svými druhy jsou uctíváním, a tak není žádnému člověku povolené, aby prosil kohokoliv jiného než svého Pána a žádal o pomoc někoho jiného než Jeho, na základě těchto vznešených veršů a ostatních textů stejného významu. To se týká věcí, které nejsou běžné a nemají fyzickou příčinu, která je v moci živého přítomného člověka - takové věci nejsou uctíváním a je povoleno podle všech textů a shody obce, aby člověk žádal o pomoc jiného živého člověka, pokud je ta věc v jeho moci, například aby ochránil jeho syna, sluhu, psa atd. Nebo když jeden člověk požádá druhého živého člověka o nějakou fyzickou věc, například aby mu pomohl při stavbě domu, nebo aby mu spravil auto nebo něco podobného. A patří sem také pomoc přátel v

džihádu nebo válce atd. Do tohoto tématu patří slova Všemohoucího Boha o příběhu Mojžíše (mír s ním):

{...فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...}

{... A ten, jenž patřil k jeho straně, požádal Mojžíše o pomoc proti nepříteli svému. ...}

[Příběh: 15]

Ale co se týče žádosti o pomoc od mrtvých, džinů, andělů, stromů, kamenů atd., to vše patří k velkému přidružování a patří to k chování prvních polyteistů k jejich božstvům jako Al-'Uzzá, Al-Lát a další. A stejně tak hledání pomoci u toho, o kom se domnívají, že je walím z živých lidí v tom, co je schopen učinit pouze Bůh, jako uzdravit nemocného, uvést srdce na správnou cestu, dát někomu vstoupit do ráje nebo ho zachránit před peklem atd.

A výše uvedené verše a další verše a hadíthy stejného významu dokazují povinnost obrátit se ve všech záležitostech pouze na Boha a uctívat pouze Jeho jediného, protože byli stvořeni jen kvůli tomu a bylo jim to nařízeno, jak bylo uvedeno ve verších a jak řekl Bůh:

{وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...}

{Uctívejte Boha a nepřidružujte k Němu nic!... }
[Ženy: 36], A slova Všemohoucího:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...﴾

{A přitom jim bylo pouze poručeno, aby uctívali Boha, zasvěcující mu upřímně svou víru...} [Jasný důkaz: 5], A Prorok ﷺ řekl v hadíthu Mu'ádze (ať je s ním Bůh spokojen):

«حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

„Právo Boha vůči Jeho služebníkům je, aby Ho uctívali a nic k Němu nepřidružovali.“ Na správnosti tohoto hadíthu je shoda. A jeho ﷺ slova v hadíthu Ibn Mas'úda (ať je s ním Bůh spokojen):

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدَاءً دَخَلَ النَّارَ».

„Ten, kdo zemřel a stavěl někoho jiného na roveň Bohu, vstoupí do ohně.“ Tento hadíth zaznamenal Al-Buchárí. A ve dvou správných sbírkách v hadíthu Ibn 'Abbáse (ať je s nimi Bůh spokojen) stojí, že když Prorok ﷺ vyslal Mu'ádze do Jemenu, řekl mu:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

„Přijdeš k lidem Knihy, ať je tedy prvním, k čemu je vyzveš, vyznání, že není boha kromě Boha.“ A v jiné verzi:

«ادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ».

„Vyzvi je k vyznání, že není boha kromě Boha a já jsem Posel Boží.“ A ve verzi Al-Buchárího je:

«فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَى أَنْ يُوحِّدُوا اللَّهَ».

„At' je prvním, k čemu je vyzveš, jedinstvo Boží.“
A ve sbírce Sahíh Muslim je vyprávění Táriqa Ibn Ašjama Al-Ašdža'ího (at' je s ním Bůh spokojen), že Prorok ﷺ řekl:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ؛ حَرَّمَ مَالُهُ وَدَمُهُ، وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ».

„Majetek a krev toho, kdo řekne: „Není boha kromě Boha“ a odmítne vše, co je místo Něj uctíváno, se stanou nedotknutelnými a Bůh je ten, kdo s ním zúčtuje.“ A je mnoho dalších hadíthů stejného významu.

A dodržování jedinství Boží (tawhíd) je základem islámského náboženství, hlavou věci, nejdůležitější povinností, moudrostí a smyslem stvoření lidí a džinů a smyslem poslání všech poslů (mír s nimi), jak bylo uvedeno ve verších, které to dokazují; mezi ně patří slova Všemohoucího:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

{A džiny a lidi jsem jedině proto stvořil, aby Mne uctívali.} [Běžíci: 56], A dalšími důkazy pro to jsou slova Všemohoucího:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

{A vyslali jsme již k národu každému posla, aby hlásal: „Boha uctívejte a Tághútovi se vyhýbejte!“ ...}

[Včely: 36], A slova Všemohoucího:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

{A nevyslali jsme před tebou žádného posla, abychom mu nebyli vnukli: „Není božstva kromě Mne; uctívejte Mne tedy!“} [Proroci: 25]. A Všemohoucí pravil o Noemovi, Húdovi, Sálihovi a Šu‘ajbovi (mír s nimi), že řekli svému lidu:

﴿...اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

{...uctívejte Boha a nemějte žádné božstvo jiné kromě Něho...} [Rozpoznání:59], A toto je výzva všech poslů, jak dokazují výše uvedené verše, a nepřátelé poslů sami přiznali, že poslové jim nařídili uctívat pouze jediného Boha a opustit všechna ostatní božstva, která jsou uctívána místo Něj, jak pravil Všemohoucí v příběhu ‘Ádovců, že řekli Húdovi (mír s ním):

﴿...أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا...﴾

{...Zdaž jsi přišel k nám, abychom uctívali Boha jediného a abychom opustili to, co uctívali otcové naši?...} [Rozpoznání: 70], A Všemohoucí pravil o Kurajšovcích, když je náš prorok Muhammad ﷺ vyzval k uctívání jediného Boha a zanechání uctívání všeho ostatního kromě Něj z andělů, svatých, soch, stromů atd:

﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾

{Což neučinil z více božstev Boha jediného? To věru je věc podivná!} [Sád: 5], A Všemohoucí Bůh o nich pravil:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا
عَالِهَتَنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾﴾

{kteří, když řečeno jim bylo, že není božstva kromě Boha, zpyšněli (35)}

a řekli: „Kvůli básníku bláznivému bychom božstva svá opustit měli?“ (36)} [Stojící v řadách: 35-36], A je mnoho dalších veršů dokazujících totéž.

A z toho, co jsme uvedli za verše a hadíthy, je ti jasné - ať tobě i nám dá Bůh porozumění v náboženství a poznání pravdy Pána všech světů - že tyto prosby a druhy žádostí o pomoc, které jsi uvedl ve své otázce, všechny patří mezi velké přidružování, protože to je uctívání někoho jiného než Boha a žádání o věci, které nejsou v moci nikoho jiného než Jeho, od mrtvých nebo nepřítomných. A to je odpornější než přidružování dřívějších lidí, protože ti přidružovali pouze v čase dostatku, zatímco v čase nouze uctívali pouze Boha jediného, protože věděli, že pouze Všemohoucí je schopen jim odstranit tyto těžkosti a nikdo jiný, jak pravil Všemohoucí o těchto polyteistech ve své jasné Knize:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ (٦٥)

{A když plují na lodi, vzývají Boha a upřímně mu zasvěčují svou víru, když však je potom na souši zachrání, hle, modloslužebníky se stávají.}. [Pavouk: 65], A Všemohoucí pravil v jiném verši, kde k nim hovořil:

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا نَجَّكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾ (٧١)

{A když postihne vás pohroma na moři, vzdálí se od vás ti, které vedle Něho vzýváte, když však zachrání vás na pevnině, tu odvrátíte se - vždyť člověk je věru nevděčný.} [Noční cesta: 67].

A pokud někdo z těchto pozdějších polyteistů řekne: My tím nemyslíme, že nám tito sami o sobě něčím prospějí, uzdraví naše nemocné nebo že můžou sami o sobě prospět nebo uškodit, ale myslíme tím, že se za nás v tom přimluví u Boha,

odpovědí je říci jim: To bylo cílem dřívějších nevěřících a jejich záměrem. Nemysleli si, že božstva sama o sobě něco stvoří, dávají obživu, mohou sama o sobě prospět nebo uškodit, to je v rozporu s tím, co o nich říkal Bůh v Koránu, ale toužili po jejich přimluvě a přiblížení k Bohu, jak pravil Všemohoucí:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَتُوا

عِنْدَ اللَّهِ...}

{Oni uctívají místo Boha něco, co jim nemůže ani škodit, ani prospívat; a říkají: „Toto jsou přímlovci naši u Boha!“...} [Jonáš: 18], A Bůh jim odpověděl slovy:

{...قُلْ أَتَتَّبِعُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ}

{...Rci: „Chcete poučovat Boha o něčem, co by neznal na nebesích a na zemi? Sláva Mu, oč vznešenější je On než to, co k Němu přidružujete!“} [Jonáš: 18], A Všemohoucí objasnil, že nezná na nebesích ani na zemi nikoho, kdo by se u Něj přimlouval způsobem, jaký si polyteisté představují. A co Bůh nezná, že by existovalo, to neexistuje, protože Bohu není nic skryté. A Všemohoucí pravil:

{تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٤﴾}

{Seslání Písma od Boha mocného, moudrého pochází. (1)}

Věru jsme ti saslali Písmo v pravdě, uctívej tedy Boha a zasvěcuj Mu svou víru upřímnou! (2)

Což Bohu víra upřímná nepatří? Ti, kdož si

berou jako ochránce jiné než Jeho, hovoří: „My je uctíváme jen proto, aby nás co nejvíce k Bohu přiblížili.“ Bůh věru pak mezi nimi rozsoudí to, o čem ve sporu byli. A Bůh zajisté nepovede správně ty, kdož lháři jsou a nevěřící zarputilí. (3)} [Skupiny: 1-3].

A víra zde znamená uctívání, což je poslušnost Bohu a poslušnost Jeho Poslu ﷺ - jak bylo uvedeno - a k němu patří prosby (dua), volání o pomoc, strach, doufání, obětování a náboženské sliby (nadzr), stejně jako k němu patří modlitba, půst a další věci, které nařídil Bůh a Jeho Posel. A Všemohoucí objasnil, že uctívání je jen pro Něj jediného a že je pro lidi povinné, aby ho vykonávali pouze pro Boha, protože Jeho nařízení Prorokovi ﷺ, aby uctíval pouze Jeho, je nařízením pro všechny lidi této obce.

A poté Bůh mluvil o nevěřících a pravil:

{...وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ...}

{Ti, kdož si berou jako ochránce jiné než Jeho, hovoří: „My je

uctíváme jen proto, aby nás co nejvíce k Bohu přiblížili.“} [Skupiny: 3]. A Bůh jim odpověděl Svými slovy:

{...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ

كَذِبٌ كَفَّارٌ}

{...Bůh věru pak mezi nimi rozsoudí to, o čem ve sporu byli. A Bůh zajisté nepovede správně ty, kdož lháři jsou a nevěřící zarputilí.} [Skupiny: 3], A Bůh oznámil v tomto ctěném verši, že nevěřící uctívali ochránce (awlijá) kromě Něj jen proto, aby je co nejvíce přiblížili k Bohu. A to je záměrem dřívějších i současných nevěřících, ale Bůh toto odmítl Svými slovy:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ

كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾

{...Bůh věru pak mezi nimi rozsoudí to, o čem ve sporu byli. A Bůh zajisté nepovede správně ty, kdož lháři jsou a nevěřící zarputilí.} [Skupiny: 3], A Všemohoucí Bůh objasnil jejich lži v tvrzení, že je jejich bohové přibližují k Bohu, a jejich nevíru v uctívání, které jim věnují, a tímto pochopí každý, kdo má i tu nejnížší inteligenci, že první nevěřící byli nevěřícími proto, že si brali proroky, svaté, stromy, kameny a jiné stvořené věci za přímluvce mezi sebou a Bohem. A jejich domněnky, že naplňují jejich potřeby bez Jeho svolení a souhlasu - Sláva Jemu Všemohoucímu - stejně jako se ministři přimlouvají u králů, a přirovnali Všemohoucího ke králům a vůdcům a řekli: Stejně jako když někdo potřebuje něco od krále nebo vůdce a nechá jeho ministry či služebníky, aby se za něj přimluvili, tak se my přibližujeme k Bohu

uctíváním Jeho proroků a přátel. To je ten největší blud a lež, protože Všemohoucí nemá nic, co by mu bylo podobné, a nelze Ho přirovnat k něčemu stvořenému a nikdo se u Něho nemůže přimlouvat, leda, že by jeho přimluvu dovolil, a dovolí ji jen tomu, kdo uznává Jeho jedinstvo. A Všemohoucí Bůh je každé věci mocen, o každé věci je dobře zpraven, je nejmilosrdnějším ze všech milosrdných, nikoho se neobává ani nebojí, protože je mocný nad vším stvořením a dělá s nimi, co chce. Na rozdíl od králů a vůdců, ti nejsou ničeho schopni, a tak potřebují někoho, kdo jim bude pomáhat v tom, čeho nejsou schopni, například ministry, služebníky, vojáky atd., a také potřebují někoho, kdo jim bude říkat o potřebách těch, o kterých nevědí, a také potřebují někoho z řad svých ministrů a služebnictva, kdo vyhledává jejich sympatie a uklidňuje je. Naproti tomu Všemohoucí Pán nepotřebuje nikoho ze stvoření, On je k nim milosrdnější než jejich matky, je moudrý a spravedlivý a dává věci na místo, kam patří, podle Své moudrosti a určení, a tak není přípustné Ho jakýmkoliv způsobem přirovnávat k Jeho stvoření. A proto Bůh objasnil ve Své Knize, že polyteisté doznali, že On je stvořitelem, tím, který uštěďruje obživu a vše řídí, zachraňuje toho, kdo je v nouzi, odstraňuje špatné, dává život i smrt a další věci. Ale spor mezi polyteisty a posly byl o zasvěcení veškerého uctívání pouze Bohu

jedinému, jak pravil Všemohoucí:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَن خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ...﴾

{Zeptáš-li se jich, kdo je stvořil, věru odvěti: „Bůh!“...} [Zlaté ozdoby: 87], A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾﴾

{Rci: „Kdo uštěďruje vám obživu z nebes a země? Kdo vládcem je sluchu a zraku? Kdo dává vzejít živému z mrtvého a mrtvému ze živého a kdo řídí rozkazy všechny?“ I odvěti: „Bůh!“ Rci jim tedy: „Proč tedy nechcete být bohabojní?“} [Jonáš: 31], A je mnoho dalších veršů stejného významu.

A byly uvedeny verše, které ukazují, že spor mezi posly a národy je o uctívání pouze Boha jediného, jak pravil Všemohoucí:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

{A vyslali jsme již k národu každému posla, aby hlásal: „Boha uctívejte a Tághútovi se vyhýbejte!“...} [Včely: 36], a další verše stejného významu. A Všemohoucí Bůh objasnil na mnoha místech ve Svě ctěné Knize přímľuvu a pravil:

﴿...مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ...﴾

{...Kdo může se u Něho přimluvit jinak, než s dovolením Jeho? ...} [Kráva: 255], A Všemohoucí pravil:

﴿وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اَنۡ يَّأْذَنَ اللّٰهُ لِمَنۡ يَّشَآءُ وَيَرْضٰۤى﴾

{A vůbec nic nepomůže přimluva andělů, ať sebevíc jich je na nebi, leda tehdy, když k tomu Bůh svolí, a pro toho, koho chtít bude a jehož si oblíbí.} [Hvězda: 26].

A pravil v popisu andělů:

﴿...وَلَا يَشْفَعُونَ اِلَّا لِمَنۡ اَرٰتٰى وَهُمۡ مِّنۡ حٰشِيَتِهٖ مُّشْفِقُونَ﴾

{...a oni se přimlouvají nesmějí, leč za toho, v němž On nalezne zalíbení; a oni se před Ním třesou bázní.} [Proroci: 28].

A Všemohoucí oznámil, že se nespokojí s nevírou Svých služebníků, ale spokojí se s jejich vděčností a vděčnost je uznávání Jeho jedinství a poslušnost k Němu. A Všemohoucí pravil:

﴿اِنۡ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنۡكُمۡ وَلَا يَرْضٰۤى لِعِبَادِهٖ الْكُفْرَ وَاِنۡ تَشْكُرُوْا يَرْضَهُ لَكُمْ...﴾

{Jestliže jste vy nevděční, je Bůh věru soběstačný i bez vás a nelíbí se mu nevděk u služebníků Jeho. Jste-li vděční, pak ve vás nalezne zalíbení...} [Skupiny: 7].

A Al-Buchárí zaznamenal ve své správné sbírce,

že Abú Hurajra (ať je s ním Bůh spokojen) řekl: Posle Boží, kdo z lidí je nejšťastnější ze tvé přímluvy? A on řekl:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

„Ten, kdo řekl: „Není boha kromě Boha," upřímně ze svého srdce." Nebo řekl:

«مِنْ نَفْسِهِ».

„...sám ze sebe.”

A ve správném hadíthu je, že Anas (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

„Každému prorokovi je splněna jedna prosba a každý prorok svoji prosbu uspíšil, zatímco já si ji schoval, a moje prosba je přímluva za mou obec v soudný den a dostane ji, dá-li Bůh, každý z mé obce, kdo zemřel, aniž by k Bohu cokoliv přidružoval." A je mnoho dalších hadíthů stejného významu.

A vše, co jsme uvedli z veršů a hadíthů, dokazuje, že uctívání je právem pouze Boha jediného, a že není povolené dávat cokoli z uctívání někomu jinému než Bohu - ani prorokům ani nikomu jinému, a že přímluva je v rukou Všemohoucího Boha, jak pravil Bůh:

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا...﴾

{Rci: „Jedině Bohu přísluší přímluva veškerá...}
[Skupiny: 44] A nikdo na ni nemá právo, leda z Jeho dovolení tomu, kdo se přimlouvá, a s Jeho souhlasem tomu, za koho se přimlouvá, a Všemohoucí Bůh souhlasí pouze s tím, kdo dodržuje jeho Jedinost, jak bylo uvedeno. A na základě toho polyteisté nemají nárok na přímlovu, což Bůh objasnil ve Svých slovech:

﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿١٨﴾﴾

{A nebude jim nic platná přímlová přimlůvců!}
[Rouchem přikrytý: 48], A ve slovech Všemohoucího:

﴿...مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾

{Nespravedliví nebudou mít přítele vřelého ani přimlůvce, jemuž sluchu by bylo popřáno.}
[Odpouštějící: 18].

A je známé, že nespravedlností je míněno přidružování, jak pravil Všemohoucí:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

{...A nevěřící jsou věru nespravedliví!} [Kráva: 254], A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

{...vždyť přidružování je věru křivda nesmírná.}
[Luqmán: 13].

A co se týče toho, co jsi zmínil v otázce, že někteří súfisté říkají v mešitách a jinde: Bože, požehnej tomu, koho jsi učinil příčinou rozpolcení Tvých tajemství moci (džabarút)a rozptýlení Tvých milosrdných světél, aby se stal představitelem Božské přítomnosti a nástupcem Tvých osobních tajemství...atd.,

odpověď je: říci, že tato slova a jim podobná patří mezi přehánění, před kterým varoval náš Prorok Muhammad ﷺ v tom, co správně zaznamenal Muslim, že ‘Abdulláh Ibn Mas‘úd (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Posel Boží ﷺ řekl:

«هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ» قَالَهَا ثَلَاثًا.

„Zhynuli ti, kteří přehání.“ A řekl to třikrát.

Imám Al-Chattábí (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl: Ten, kdo přehání, je ten, kdo je do něčeho hluboce ponořen a hluboce to zkoumá, podle směrů Ahl Al-Kalám, kteří vstupují do toho, co se jich netýká, a kteří debatují o tom, čeho jejich rozum nedosáhne.

A Abú As-Sa‘ádát Ibn Al-Athír řekl: To jsou ti, kteří přehání ve slovech, ti, kteří mluví z plného hrdla. Je to převzato ze slova an-nať, což je horní patro v ústech, a pak se začalo používat k označení každého, kdo přehání ve slovech i skutcích.

A s tím, co zmínili tito dva jazykoví učenci, je tobě a tomu, kdo má i tu nejnižší inteligenci, jasné, že

tento způsob modlitby za našeho Proroka a Posla Božího ﷺ patří mezi zakázané přehánění. A muslimovi je v tomto nařízené vyhledávat způsob, který byl zaznamenán od Posla Božího ﷺ v modlitbě za něj, a ten je dostačující a lepší než cokoliv jiného.

A sem patří, co zaznamenali Al-Buchárí a Muslim ve svých správných sbírkách, že Ka'b Ibn 'Udžra (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že sahába (ať je s nimi Bůh spokojen) řekli: Posle Boží, Bůh nám nařídil, abychom se za tebe modlili, a jak to máme dělat? A on řekl:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

„Řekněte: Alláhumma salli 'alá Muhammad wa 'alá áli Muhammad, kamá salajta 'alá Ibráhím wa 'alá áli Ibráhím, innaka hamídun madžíd, wa bárik 'alá Muhammad wa 'alá áli Muhammad, kamá bárakta 'alá Ibráhím wa 'alá áli Ibráhím, innaka hamídun madžíd." (Bože, sešli milosrdenství na Muhammada i rod Muhammadův, tak jako jsi seslal milosrdenství Abrahamovi i rodu Abrahamovu, věru Tys chvályhodný, slávyplný. Bože, sešli požehnání na Muhammada i na rod Muhammadův, tak jako jsi seslal požehnání na Abrahama i na rod Abrahamův, věru Tys chvályhodný, slávyplný.)

A ve správných sbírkách je zaznamenáno, že Abú

Humajd As-Sá'idí (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že řekli: Posle Boží, jak se za tebe máme modlit? A on řekl:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ».

„Řekněte: Alláhumma salli ‘alá Muhammad wa ‘alá azwádžihí wa dhuríjatihi kamá salajta ‘alá Ibráhím, wa bárik ‘alá Muhammad wa ‘alá azwádžihí wa dhuríjatihi, kamá bárakta ‘alá Ibráhím, innaka hamídun madžíd.“ (Bože, sešli milosrdenství na Muhammada a jeho manželky a potomky, tak jako jsi seslal milosrdenství Abrahamovi. Bože, sešli požehnání na Muhammada a jeho manželky a potomky, tak jako jsi seslal požehnání na Abrahama, věru Tys chvályhodný, slávoplňný.)

A ve správné sbírce Muslima je, že Abú Mas‘úd Al-Ansárí (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl: Bašír Ibn Sa‘d řekl: Posle Boží, Bůh nám nařídil, abychom se za tebe modlili, jak to máme dělat? A on chvíli mlčel a pak řekl:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ، وَالسَّلَامُ كَمَا عَلِمْتُمْ».

„Řekněte: Alláhumma salli ‘alá Muhammad wa ‘alá áli Muhammad, kamá salajta ‘alá áli Ibráhím, wa

bárik ‘alá Muhammad wa ‘alá áli Muhammad, kamá bárakta ‘alá áli Ibráhím fí al-‘álamín, innaka hamídun madžíd. (Bože, sešli milosrdenství na Muhammada i rod Muhammadův, tak jako jsi seslal milosrdenství rodu Abrahamovu. Bože, sešli požehnání na Muhammada i na rod Muhammadův, tak jako jsi seslal požehnání na rod Abrahamův ve všech světech, věru Tys chvályhodný, slávyplný.) A pozdrav míru tak, jak ho znáte.

A tyto výrazy a jim podobné a další, které jsou potvrzené od Proroka ﷺ, jsou ty, které má muslim používat ve svých modlitbách za Posla Božího ﷺ, protože Posel Boží ﷺ ví nejlépe ze všech lidí, co se má používat v tom, co mu patří, stejně jako on nejlépe z lidí ví, jaké výrazy se mají používat pro jeho Pána.

A co se týče výrazů, které jsou nově vymyšlené, těžké, mohou zahrnovat špatný smysl, jako ty, které jsi zmínil ve své otázce, ty by se neměly používat, kvůli své obtížnosti, tomu, že je lze vyložit špatným způsobem, a protože nejsou v souladu s výrazy, které vybral Posel Boží ﷺ a poradil je své obci, a on je nejznalejší z lidí, nejrozumnější a nejvíce vzdálený od obtížnosti - ať mu jeho Pán žehná a dá mír.

A přeji si, aby v důkazech, které jsme zmínili, bylo objasnění podstaty monoteismu, podstaty polyteismu a rozdíl mezi tím, jací v tom byli první

polyteisté a jací pozdější, a přeji si, aby objasnění povoleného způsobu modlitby za Posla Božího ﷺ bylo dostatečné a přesvědčivé pro toho, kdo hledá pravdu. A kdo nemá zájem hledat a poznat pravdu, ten jen následuje své touhy; Všemohoucí Bůh pravil:

﴿فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ
بَعِيرٌ هَدَىٰ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

{Jestliže ti neodpovědí, tedy věz, že jen vášně své následují. A kdo více bloudí než ten, kdo za vášní svou jde místo za vedením od Boha? Neboť Bůh věru nepovede lid nespravedlivý.} [Příběh: 50].

A Bůh vysvětlil v tomto ctěném verši, že lidé jsou v tom, co se týče vyslání Jeho proroka Muhammada ﷺ se správnou cestou a náboženstvím, rozděleni na dvě skupiny:

První: ti, co odpověděli a poslechli Boha a Jeho Posla.

Druhá: ti, kteří následují své touhy. A pak Všemohoucí oznámil, že nikdo není zbloudilejší než ten, kdo následuje své touhy místo následování správné cesty od Boha.

A prosíme Boha Všemohoucího, aby nás ochránil od následování touhy a aby nás i vás a všechny naše ostatní bratry učinil těmi, kteří poslouchají Boha a Jeho Posla ﷺ, ctí Jeho zákony a varují před vším, co odporuje Jeho zákonu z novot a tuh, a věru, že On je

velkorysý a štědrý.

At' Bůh žehná Svému služebníkově a poslu, našemu proroku Muhammadovi, a jeho rodu, druhům a těm, kdo je v dobrém následují až do soudného dne.

cs397v3.1 - 28/07/2026

رسالة الحج والعمرة

Poselství dvou posvátných mešit

Islámské poradenství pro poutníky do
posvátné mešity a mešity Proroka v cizích jazycích

